

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 04.03.1998
COM(1998) 67 def.

98/0087(CNS)

Voorstel voor een
RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling
inzake betalingen van rente en royalty's tussen
verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten

(door de Commissie ingediend)

Toelichting

I. Algemeen

1. In haar Mededeling van 5 november 1997 getiteld "Een pakket om schadelijke belastingconcurrentie in de Europese Unie te bestrijden"¹ heeft de Commissie beklemtoond, dat een gecoördineerde actie op Europees vlak ter bestrijding van schadelijke belastingconcurrentie noodzakelijk is om een aantal doelstellingen te bereiken, zoals het verminderen van de voortdurende distorsies in de interne markt, het voorkomen van buitensporige verliezen aan belastinginkomsten en het aanmoedigen van de ontwikkeling van de belastingstructuren in een voor de werkgelegenheid gunstige zin. Tijdens de ECOFIN-Raad van 1 december 1997 werd een breed debat gevoerd op basis van die mededeling, waarbij met name aandacht werd besteed aan drie gebieden: de belasting van ondernemingen, de belasting van spaargelden en de bronbelasting op grensoverschrijdende betalingen van rente en royalty's tussen ondernemingen². In vervolg op het debat over dat belastingpakket bereikten de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, overeenstemming over een resolutie betreffende een gedragscode inzake de belastingregeling voor ondernemingen. De Raad keurde tevens een tekst goed over de belastingregeling voor spaargelden, verzocht de Commissie een voorstel in te dienen voor een richtlijn betreffende de betaling van rente en royalty's tussen ondernemingen, en nam nota van het voornemen van de Commissie om op korte termijn twee voorstellen voor richtlijnen over deze onderwerpen in te dienen. De onderhavige toelichting heeft betrekking op het voorstel voor een richtlijn om bronbelastingen op betalingen van rente en royalty's tussen verbonden ondernemingen in verschillende lidstaten af te schaffen. Binnenkort zal de Commissie een voorstel voor een richtlijn presenteren om een minimum niveau van effectieve belastingheffing over inkomsten van spaargelden te verzekeren, teneinde gelijktijdige vooruitgang inzake alle elementen van het belastingpakket mogelijk te maken.
2. In haar mededeling van 20 april 1990 inzake de richtsnoeren op het gebied van de belastingen op ondernemingen³ wees de Commissie erop dat opheffing van de fiscale belemmeringen voor het grensoverschrijdende handelsverkeer in de Gemeenschap een van de doeleinden van de interne markt was.
3. Een van de maatregelen die in dit verband noodzakelijk werden geacht, was het voorstel dat de Commissie eind 1990 had ingediend met het oog op de afschaffing van bronbelasting op rente- en royalty-betalingen tussen moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten⁴.
4. In maart 1992 werd in het verslag Ruding⁵ onder meer deze richtlijn als prioriteit voor de totstandbrenging van de interne markt genoemd.
5. Aangezien het echter niet mogelijk bleek om voor bepaalde problemen die tijdens de onderhandelingen in de Raad naar voren kwamen een unanieme oplossing te vinden,

¹ COM(97) 564 def. van 5.11.1997.

² PB C 2 van 6.1.1998.

³ SEC(90) 601 def. van 20.4.1990.

⁴ PB C 53 van 28.2.1991, blz. 26.

⁵ Verslag van het Comité van onafhankelijke deskundigen op het gebied van de belastingen op ondernemingen, Commissie van de Europese Gemeenschappen, 1992.

besloot de Commissie na verscheidene compromissen eind 1994 het voorstel in te trekken. In dat stadium was duidelijk geworden dat er geen unanieme overeenstemming in beginsel bestond over de wenselijkheid van een dergelijke richtlijn.

6. Evenals internationale ondernemersorganisaties is de Commissie altijd overtuigd geweest van de noodzaak van een communautair instrument op dit gebied, omdat noch de eenzijdige maatregelen van de lidstaten, noch de bilaterale belastingovereenkomsten die enigszins tegemoet kwamen aan de problemen welke het gevolg waren van de belastingheffing over deze betalingen in het land van herkomst, een bevredigende oplossing opleverden die volkomen beantwoordt aan de eisen van de interne markt. Bilaterale belastingverdragen bestrijken niet alle bilaterale betrekkingen tussen lidstaten, bereiken geen volledige afschaffing van dubbele belastingen en bieden bovenal nooit een uniforme oplossing voor driehoeks- en multilaterale betrekkingen tussen lidstaten.
7. Eenzijdige maatregelen en bilaterale overeenkomsten bieden doorgaans de mogelijkheid om de bronbelastingen, die vaak tegen verminderd tarief worden geheven, af te trekken van de door de ontvangende ondernemingen verschuldigde belastingen. Dubbele belastingheffing doet zich echter voor wanneer niet bepaald is dat de bronbelastingen aftrekbaar zijn van de belastbare winst van de ontvangende onderneming, of wanneer die onderneming het belastingtegoed niet of slechts gedeeltelijk kan gebruiken omdat de verschuldigde belasting ontoereikend of nul is. Bovendien stellen bilaterale overeenkomsten de aftrek of vrijstelling van de bronbelastingen vaak afhankelijk van het vervullen van administratieve formaliteiten.
8. De toepassing van de bronbelasting kan ook aanleiding geven tot kasstroomproblemen, omdat enige tijd zal verstrijken tussen de ontvangst van de inkomsten waarop de bronbelasting is ingehouden en de aftrek van het belastingtegoed van de te betalen belasting.
9. De bronbelasting op rente beperkt om deze redenen de mogelijkheid van flexibele financieringsregelingen binnen een concern. In deze gevallen moet de financiering plaatselijk geschieden, wat vaak duurder is.
10. De afschaffing van elke mogelijke dubbele belasting kan het best worden verwezenlijkt door het recht van belastingheffing toe te kennen aan de lidstaat waar de begunstigde van de rente of royalty's is gevestigd. Het is daarom van belang in de lidstaat van oorsprong van de rente of royalty's niet alleen de belasting af te schaffen die aan de bron wordt ingehouden, maar ook elke belasting die in die lidstaat door aanslag wordt geïnd.
11. De enige bevredigende manier om dit te bereiken is het vaststellen van een richtlijn, waarin het beginsel is vervat dat de lidstaten geen belasting mogen heffen op rente en royalty's die ontstaan op hun grondgebied, maar waarvan de uiteindelijk begunstigde een elders gevestigde onderneming is, zodat zeker gesteld wordt dat dergelijke inkomsten slechts eenmaal worden belast, en wel in de lidstaat waar de uiteindelijk begunstigde onderneming is gevestigd. Hierdoor kunnen ondernemingen de door de interne markt geboden kansen beter benutten.
12. De discussies waartoe de Commissie het initiatief nam tijdens de informele bijeenkomst van ministers van Economische Zaken en Financiën in Verona

in april 1996 en die uitmondde in de ECOFIN-Raad van 1 december 1997, hebben blijk gegeven van een nieuwe bereidheid onder de lidstaten om een compromis te bereiken, ten einde schadelijke belastingconcurrentie te bestrijden en de voortdurende distorsies in de interne markt te verminderen. Naar aanleiding van deze nieuwe ontwikkeling komt de Commissie nu met een nieuw voorstel voor een richtlijn om de belastingheffing in het land van herkomst van de rente en royalty's te elimineren.

13. Zowel dit voorstel als de tekst betreffende de belastingregeling voor spaargelden in de Gemeenschap, die eveneens werd goedgekeurd tijdens de ECOFIN-Raad van 1 december, is gericht op de verwijdering van distorsies in de interne markt. Met de richtlijn betreffende inkomsten uit spaargelden wordt beoogd te vermijden dat deze inkomsten niet belast worden, terwijl het onderhavige voorstel betreffende betalingen van rente en royalty's gericht is op het opheffen van de distorsies die het gevolg zijn van dubbele belastingen.
14. Om de gevolgen van het voorstel betreffende rente en royalty's voor de begroting te verlichten, met name voor de lidstaten die netto-importeur zijn van kapitaal en technologie en waarvoor de bronheffing op dergelijke betalingen een belangrijke bron van belastingontvangsten vormt, lijkt wat het toepassingsgebied van de richtlijn betreft een geleidelijke aanpak geboden.
15. Zo wordt voorgesteld om, in een eerste fase, de inhoudingen uitsluitend af te schaffen voor betalingen tussen verbonden ondernemingen, met inbegrip van de vaste inrichtingen van deze ondernemingen, omdat deze inhoudingen meestal op dergelijke betalingen betrekking hebben. De maatregel zal later, als onderdeel van de verdere ontwikkeling van de interne markt, kunnen worden uitgebreid tot de inhoudingen aan de bron op betalingen van rente en royalty's tussen ondernemingen die niet verbonden zijn.
16. Naast deze beperking van het toepassingsgebied van de richtlijn, zouden de lidstaten die netto-importeur zijn van kapitaal en technologie ook gediend zijn met de vaststelling van regelingen die een geleidelijke afschaffing van deze belastingen, met inachtneming van een overgangsperiode, in plaats van een onmiddellijke afschaffing mogelijk maken.
17. Deze richtlijn belet de lidstaten niet om maatregelen ter bestrijding van fraude en misbruiken te treffen; zij doet met name niets af aan het recht van de belastingdiensten om de interne verrekenprijzen aan te passen, wanneer het bedrag van de rente of royalty's of het bedrag van een lening hoger is dan het bedrag dat door de uitkerende partij en de uiteindelijk begunstigde zou zijn overeengekomen bij wederzijdse onafhankelijkheid.
18. De richtlijn biedt de lidstaten de mogelijkheid om de vrijstelling van bronbelasting niet toe te passen ingeval de uiteindelijk begunstigde van de betaling in aanmerking komt voor een bijzonder belastingtarief dat lager is dan het tarief dat in het algemeen geldt voor dergelijke betalingen aan een onderneming of vaste inrichting van de lidstaat van de uiteindelijk begunstigde.

19. Bovendien zijn de bepalingen van de Richtlijn van de Raad van 19 december 1977 betreffende de wederzijdse bijstand van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten op het gebied van de directe belastingen⁶ eveneens op rente en royalty's van toepassing, terwijl de - met name spontane - uitwisseling van inlichtingen als er een vermoeden bestaat dat winst wordt overgedragen, kan bijdragen tot het doelmatiger voorkómen van belastingfraude en -ontwijking op deze terreinen.
20. Bepaald is dat de Commissie over de werking van deze richtlijn verslag zal uitbrengen op basis van de in de eerste drie jaren opgedane ervaring, met het oog op de uitbreiding van het toepassingsgebied daarvan. Op dat moment zal duidelijker zijn, met name in het licht van de voortgang die gemaakt wordt met de gedragscode inzake de belastingregeling voor ondernemingen, of het noodzakelijk is de mogelijkheid voor lidstaten te handhaven om de richtlijn niet toe te passen op betalingen waarvoor een speciaal tarief geldt dat lager is dan het doorgaans geldende tarief. De vraag of de definitie van rente en royalty's herzien moet worden in het licht van de convergentie van de bepalingen dienaangaande in nationale wetgeving en bilaterale belastingverdragen kan dan eveneens worden behandeld.

II. Toelichting

Artikel 1

1. Dit artikel heeft ten doel de betaling van rente en royalty's vrij te stellen van enige bronbelasting, ongeacht of deze belasting door inhoudingen of door aanslag wordt geheven, indien deze rente of royalty's worden betaald door of namens een onderneming van een lidstaat, of door een in een lidstaat gevestigde vaste inrichting van een dergelijke onderneming van een andere lidstaat, aan een verbonden onderneming van een andere lidstaat, of aan een in een andere lidstaat gevestigde vaste inrichting van een verbonden onderneming van een lidstaat, die de uiteindelijk begunstigde van deze betalingen is. Deze bepaling vereist een vrijstelling aan de bron, dat wil zeggen, op het moment waarop de rente en royalty's worden betaald. De uiteindelijk begunstigde hoeft niet om een restitutie van belasting te verzoeken.

Wanneer een vaste inrichting rente of royalty's betaalt of ontvangt, wordt deze zelf voor de doeleinden van deze richtlijn aangemerkt als de betaler of de uiteindelijk begunstigde, niet de hoofdvestiging, zoals eveneens bepaald is in artikel 3, lid 3.

2. De richtlijn is niet van toepassing in situaties waarbij in wezen geen sprake is van grensoverschrijdende betalingen. Dit is bijvoorbeeld het geval:
 - a) indien de uiteindelijk begunstigde van de rente of royalty's een vaste inrichting is die gevestigd is in dezelfde lidstaat als de uitkerende onderneming of vaste inrichting en de schuldvordering of het eigendomsrecht in verband waarmee de rente of royalty's worden betaald daadwerkelijk verbonden zijn met deze vaste inrichting, zelfs indien de rente en de royalty's

⁶ PB L 336 van 27.12.1977, ingrijpend gewijzigd bij Richtlijnen 79/1070/EEG (PB L 331 van 27.12.1979) en 92/12/EEG (PB L 76 van 23.3.1992).

in feite betaald worden aan een verbonden onderneming van een andere lidstaat.

- b) indien de rente en royalty's worden betaald aan een vaste inrichting in een andere lidstaat van een verbonden onderneming die gevestigd is in de lidstaat van oorsprong van de rente of de royalty's, wanneer deze rechtstreekse betalingen tussen ondernemingen in dezelfde lidstaat onderworpen zijn aan een bronbelasting, tenzij de schuldvordering of het eigendomsrecht in verband waarmee de betalingen worden verricht daadwerkelijk verbonden zijn met deze vaste inrichting.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) "rente": inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook. De definitie is gebaseerd op die welke gebruikt is in artikel 11 van het OESO-Modelverdrag van 1996 inzake dubbele belasting naar het inkomen en naar het vermogen, met uitzondering van inkomsten uit overheidspapieren, welke niet relevant zijn voor de onderhavige richtlijn. In rekening gebrachte boetes wegens laattijdige betaling vormen niet werkelijk inkomsten uit kapitaal, maar veeleer een bijzondere vorm van compensatie voor het verlies dat wordt geleden doordat de schuldenaar te laat aan zijn verplichtingen voldoet. In overeenstemming met artikel 11 van het OESO-Modelverdrag worden deze boetes derhalve voor de toepassing van deze richtlijn niet als rente aangemerkt.
- b) "royalty's": vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, auteursrechten, werken, octrooien, enzovoorts, zoals genoemd in artikel 12 van het OESO-Modelverdrag van 1996 inzake dubbele belasting naar het inkomen en naar het vermogen, alsmede vergoedingen voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, zodat alle betalingen hieronder vallen die door de lidstaten als royalty's worden aangemerkt.

Betalingen voor software kunnen royalty's vormen, indien minder dan de volle rechten op de software worden overgedragen (geen vervreemding van eigendom), dat wil zeggen, betalingen uit hoofde van overeenkomsten inzake het auteursrecht op software, waarbij de ontvangende partij het auteursrecht commercieel kan exploiteren door dit recht te gebruiken voor de reproductie van softwareproducten voor verkoop of door het auteursrecht in sublicentie te geven aan derden, maar waarbij het auteursrecht niet wordt vervreemd. Deze richtlijn is van toepassing op betalingen uit hoofde van dergelijke transacties.

Onder "royalty's" wordt echter niet verstaan de zogenoemde "minerale royalty's", omdat dergelijke betalingen veeleer het karakter hebben van inkomsten uit grondbezit.

- 2. De richtlijn is niet alleen van toepassing op de betalingen van rente of royalties als gedefinieerd in lid 1, maar ook op alle betalingen die door de lidstaten als zodanig worden beschouwd, hetzij op grond van een verdrag ter voorkoming van dubbele

belastingen dat van kracht is tussen de lidstaat van oorsprong van de rente of de royalty's en de lidstaat van de uiteindelijk gerechtigde, hetzij, indien een dergelijk verdrag ontbreekt, op basis van de nationale belastingwetgeving van de lidstaat van oorsprong van de rente of royalty's. Dit geldt mede voor betalingen door of aan een vaste inrichting die als rente of royalty's zouden worden beschouwd indien deze door of aan een onderneming in de betrokken lidstaten zouden worden verricht.

Artikel 3

a) Onder "onderneming van een lidstaat" wordt verstaan elke vennootschap zoals gedefinieerd in artikel 58 van het Verdrag, waarvan de werkzaamheden een daadwerkelijk en duurzaam verband houden met de economie van een lidstaat. De Raad heeft op 18 december 1961 (PB 2 van 15.1.1962) een algemeen programma vastgesteld voor de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging. Hierin is een economisch criterium vastgesteld dat het liberalisme van artikel 58 van het Verdrag tempert. Dit betekent dat een vennootschap die uitsluitend zijn statutaire zetel binnen de Gemeenschap heeft slechts het recht van vrije vestiging kan verwerven indien zijn werkzaamheden werkelijk en duurzaam verband houden met de economie van een lidstaat. Dit verband kan echter niet afhankelijk worden gesteld van de nationaliteit van de aandeelhouders of bestuurders van de vennootschap. Voorts moet deze vennootschap op het grondgebied van een lidstaat gevestigd zijn en in een lidstaat onderworpen zijn aan belasting.

b) Onder "verbonden onderneming" wordt ten minste verstaan alle ondernemingen die met elkaar verbonden zijn door een rechtstreekse of indirecte deelneming van minimaal 25% in het kapitaal.

De richtlijn heeft betrekking op betalingen van rente en royalty's tussen een moedermaatschappij en een dochteronderneming, tussen een moedermaatschappij en een kleindochteronderneming, tussen dochterondernemingen en tussen kleindochterondernemingen onderling, en tussen dochterondernemingen en kleindochterondernemingen, voor zover de onderneming namens welke de rente of de royalty's worden betaald en de ontvangende onderneming beide ondernemingen van een lidstaat zijn.

De lidstaten kunnen desgewenst echter een geringer, en dus meer liberaal, belang dan 25% vaststellen als criterium voor de beoordeling of een onderneming voldoende zeggenschap over een andere onderneming uitoefent. Bovendien kunnen zij het criterium "deelneming in het kapitaal" vervangen door dat van "bezit van stemrechten".

c) Het begrip "uiteindelijk begunstigde" is gebruikt om zeker te stellen dat de vrijstelling van toepassing is wanneer tussen de begunstigde en de uitkerende partij een tussenpersoon, zoals een agent, een gemachtigde of een trustee, is geplaatst, mits de werkelijke eigenaar van de rente- of royaltybetalingen aan de vereisten van de richtlijn voldoet.

d) Voor de toepassing van deze richtlijn wordt onder "vaste inrichting" verstaan een duurzame vestiging in een lidstaat, via welke een onderneming van een andere

lidstaat geheel of gedeeltelijk haar activiteiten verricht, maar die geen rechtspersoonlijkheid heeft.

- e) Aangezien de betalingen van rente of royalty's aan of door een vaste inrichting doorgaans verricht worden aan of door de moedermaatschappij, waarborgt de aan deze bepaling inherente fictie dat deze betalingen desondanks in aanmerking komen voor de richtlijn, indien aan alle overige voorwaarden is voldaan.
2. De lidstaten kunnen een onderneming ook (met terugwerkende kracht) niet langer behandelen als een verbonden onderneming, indien niet gedurende een ononderbroken periode van ten minste twee jaar voldaan is aan het in lid 1, onder b), genoemde vereiste van een minimale deelneming. De lidstaten kunnen de verlening van het door de richtlijn geboden belastingvoordeel niet afhankelijk stellen van de voorwaarde dat deze periode van deelneming op het moment van de betaling van de rente of de royalty's reeds voltooid is, wanneer deze periode vervolgens in acht wordt genomen.

Artikel 4

De lidstaten mogen bepaalde betalingen uitsluiten die onder het begrip rente vallen, maar in wezen het karakter hebben van winstuitdelingen, van inkomsten die als terugbetaling van kapitaal worden behandeld, dan wel van inkomsten uit hybride financiering. Dit kan bijvoorbeeld het gevolg zijn van een verdrag inzake dubbele belastingen dat van kracht is tussen de lidstaat waar de rente zich voordoet en de lidstaat van de uiteindelijk begunstigde, of van het recht van de lidstaat waar de rente ontstaat.

Inkomsten die in tweede instantie worden aangemerkt als winstuitdelingen dienen in aanmerking te komen voor het bepaalde in Richtlijn 90/435/EEG⁷ mits aan alle overige vereisten van die richtlijn wordt voldaan, om dubbele belasting van deze winsten te voorkomen.

Artikel 5

Indien het bedrag van de rente of de royalty's hoger is dan het bedrag dat zonder een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk begunstigde zou zijn overeengekomen, vindt deze richtlijn slechts toepassing op het bedrag dat aldus zou zijn overeengekomen. Dit strookt met de beginselen van de artikelen 11, lid 6, en 12, lid 4, van de Modelovereenkomst inzake dubbele belasting naar het inkomen en naar het vermogen van de OESO.

Indien bovendien in het geval van rente het bedrag van de schuldvordering waarover de rente wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder een dergelijke verhouding zou zijn overeengekomen, is deze richtlijn alleen van toepassing op de rente over het eventuele bedrag dat aldus zou zijn overeengekomen.

⁷ PB L 225 van 20.8.1990, blz. 9.

Artikel 6

1. De lidstaten dienen daarom in staat te zijn fraude of misbruik op efficiënte wijze te voorkomen en te bestrijden, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel.
2. Het voordeel van deze richtlijn kan worden ontzegd in geval van transacties met als voornaamste oogmerk of een der voornaamste oogmerken belastingfraude of belastingontwijking.

Artikel 7

1. Om zeker te stellen dat de rente- en royalty-betalingen ten minste éénmaal in een lidstaat aan belastingheffing worden onderworpen op een niveau dat in het algemeen van toepassing is op deze inkomsten in de lidstaat van de uiteindelijk begunstigde, staat het de lidstaten vrij om bij wijze van uitzondering de bepalingen van artikel 1 niet toe te passen, indien de uiteindelijk begunstigde van deze betalingen met betrekking tot de rente of de royalty's onderworpen is aan de in artikel 3, lid 1, onder a), punt iii), genoemde belasting tegen een tarief dat lager is dan het tarief dat in het algemeen van toepassing is op dergelijke inkomsten van een onderneming of vaste inrichting van de lidstaat van de uiteindelijk begunstigde.

De lidstaten kunnen ook van deze uitzondering gebruik maken wanneer de uiteindelijk begunstigde onderworpen is aan de eerderbedoelde belasting, maar in aanmerking komt voor een verlaging van de heffingsgrondslag (bijvoorbeeld door het creëren van een van de heffingsgrondslag aftrekbare voorziening of reserve, waardoor bijzonder gunstige regels voor de berekening van de belastbare inkomsten uit rente en royalty's van toepassing zijn), en die niet algemeen van toepassing is op rente- of royalty-inkomsten van ondernemingen of vaste inrichtingen van de lidstaat van de uiteindelijk begunstigde.

2. Aangezien het onder bepaalde omstandigheden mogelijk is (bijvoorbeeld naar aanleiding van een gerechtelijke of administratieve uitspraak) dat de uiteindelijk begunstigde voor een gedeelte van de rente of royalty's onderworpen is aan de in artikel 3, lid 1, onder a), punt iii), genoemde belasting in de in lid 1 bedoelde zin, staat het de lidstaten vrij om de bepalingen van deze richtlijn niet toe te passen op het betrokken gedeelte van die inkomsten. De lidstaten dienen de bepalingen van deze richtlijn ten minste op het resterende gedeelte van die inkomsten toe te passen.

Artikel 8

1. De richtlijn dient in beginsel onverwijld door alle lidstaten te worden toegepast. Het is echter passend om regelingen te treffen voor de geleidelijke afschaffing van de belastingen in de lidstaten die belangrijke netto-importeur zijn van kapitaal en technologie en waarvoor deze belastingen een aanzienlijke bron van opbrengsten vormen, te weten Griekenland en Portugal.

Er wordt een overgangperiode vastgesteld van vijf jaar, gedurende welke de belasting geleidelijk wordt verlaagd (10% gedurende de eerste twee jaar en 5% gedurende de laatste drie jaar).

Op voorstel van de Commissie kan de Raad besluiten tot een verlenging van deze overgangperiode.

2. Om dubbele belasting te voorkomen, bepaalt de richtlijn dat de lidstaat van de uiteindelijk begunstigde een aftrek toepast voor de belasting die in Griekenland of Portugal wordt geheven overeenkomstig lid 1.
3. De aftrek hoeft niet hoger te zijn dan het laagste van de volgende twee bedragen: de belasting die in Griekenland of Portugal verschuldigd is op grond van lid 1, en de belasting die verschuldigd is over de rente en de royalty's in de lidstaat van de uiteindelijk begunstigde.

Artikel 9

De lidstaten moeten de richtlijn uiterlijk op 1 januari 2000 ten uitvoer hebben gelegd. Zoals opgemerkt is in het strategisch programma van de Commissie van 1993⁸, dienen de lidstaten in de omzettingwetgeving te verwijzen naar de communautaire richtlijnen waarop deze wetgeving betrekking heeft, en om daarnaast overzichtstabellen te verstrekken waaruit de conformiteit van de nationale met de communautaire maatregelen blijkt, ten einde de doorzichtigheid te verbeteren en de Commissie bij te staan bij de controle op de kwaliteit van de omzetting.

Artikel 10

Het is van belang dat, op termijn, niet alleen verbonden ondernemingen het voordeel kunnen genieten van het afschaffen van de bronbelasting op de betaling van rente en van royalty's in de zin van deze richtlijn. Ook andere, niet-verbonden ondernemingen ondervinden de belastingproblemen die deze richtlijn beoogt weg te nemen, evenals ondernemingen die geen rechtspersoon zijn. Derhalve is bepaald dat de Commissie verslag zal uitbrengen over de werking van deze richtlijn, op basis van de ervaringen met de toepassing hiervan in de eerste drie jaar, zulks met het oog op uitbreiding van het toepassingsgebied en om de toepassing van artikel 7 te beoordelen, met name in het licht van de voortgang die gemaakt wordt met de gedragscode inzake de belastingregeling voor ondernemingen.

⁸ Mededeling van 22.12.1993 "Een optimale benutting van de door de interne markt geboden kansen", COM(93) 632 def., blz. 12.

Voorstel voor een
RICHTLIJN VAN DE RAAD

betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling
inzake betalingen van rente en royalty's tussen
verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100,

Gezien het voorstel van de Commissie⁹,

Gezien het advies van het Europees Parlement¹⁰,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité¹¹,

Overwegende dat, in een interne markt die de kenmerken van een nationale markt heeft, transacties tussen ondernemingen van verschillende lidstaten niet aan minder gunstige belastingvoorschriften mogen worden onderworpen dan die welke voor soortgelijke transacties tussen ondernemingen van eenzelfde lidstaat gelden;

Overwegende dat met betrekking tot betalingen van rente en royalty's, thans niet aan deze eis wordt voldaan; dat de nationale belastingwetten, in voorkomend geval in samenhang met bilaterale overeenkomsten, niet waarborgen dat dubbele belasting volledig wordt uitgebannen en dat de toepassing ervan de betrokken ondernemingen vaak voor belastende administratieve formaliteiten en kasmiddelenproblemen plaatst;

Overwegende dat moet worden gewaarborgd dat betalingen van rente en royalty's eenmaal in een lidstaat worden belast;

Overwegende dat de afschaffing van de belastingen op betalingen van rente en royalty's in het bronland, ongeacht of deze door inhouding of door aanslag worden geïnd, op betalingen van rente en royalty's het geschiktste middel is om deze formaliteiten en problemen weg te nemen en tot een gelijke fiscale behandeling van nationale en transnationale transacties te komen; dat deze belastingen met name moeten worden afgeschaft voor betalingen tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten en tussen vaste inrichtingen van deze ondernemingen;

Overwegende dat de regelingen uitsluitend van toepassing dienen te zijn op het bedrag aan rente of royalty's of het bedrag van de schuldvordering dat zonder een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk begunstigde zou zijn overeengekomen;

⁹ PB C

¹⁰ PB C

¹¹ PB C

Overwegende dat de lidstaten de mogelijkheid dienen te hebben de bepalingen van de richtlijn niet toe te passen indien deze betalingen worden betaald aan een uiteindelijk begunstigde die in zijn lidstaat van vestiging niet onderworpen is aan belastingen over die inkomsten tegen een tarief dat algemeen van toepassing is op rente of royalty's die door een onderneming in die lidstaat worden ontvangen;

Overwegende dat het de lidstaten bovendien niet mag worden belet passende maatregelen ter bestrijding van fraude of misbruik te nemen;

Overwegende dat Griekenland en Portugal om begrotingsredenen in aanmerking moeten komen voor een overgangperiode, gedurende welke zij de belastingen over betalingen van rente en royalty's, ongeacht of deze door inhouding of door aanslag worden geïnd, geleidelijk verlagen, totdat zij het bepaalde in artikel 1 kunnen toepassen;

Overwegende dat de Commissie drie jaar na de datum van inwerkingtreding verslag aan de Raad moet uitbrengen over de werking van deze richtlijn, met name met het oog op uitbreiding van het toepassingsgebied tot andere bedrijven of ondernemingen, om een beoordeling te maken van de toepassing van artikel 7, en om de strekking van de definitie van rente en royalty's te beoordelen in het belang van de noodzakelijke convergentie van de bepalingen betreffende rente en royalty's in de nationale wetgeving en in bilaterale verdragen ter voorkoming van dubbele belastingen;

Overwegende dat, overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel, zoals vervat in artikel 3B van het Verdrag, de doelstellingen van deze richtlijn niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Gemeenschap kunnen worden bereikt; dat deze richtlijn zich beperkt tot hetgeen minimaal vereist is om deze doeleinden te bereiken en niet verder gaat dan hiervoor nodig is,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Een lidstaat stelt rente en royalty's vrij van belastingen op dergelijke inkomsten in die lidstaat, ongeacht of deze door inhouding dan wel door aanslag worden geheven, wanneer deze rente of royalty's in een lidstaat door of namens een onderneming van die lidstaat, of een in die lidstaat gevestigde vaste inrichting van een onderneming van een andere lidstaat worden betaald aan een verbonden onderneming van een andere lidstaat, of aan een in een andere lidstaat gevestigde vaste inrichting van een verbonden onderneming van een lidstaat indien die verbonden onderneming of die vaste inrichting van een verbonden onderneming de uiteindelijk begunstigde van die betalingen is.
2. Het bepaalde in lid 1 is niet van toepassing op situaties waarin in wezen geen grensoverschrijdende betalingen plaatsvinden. Lid 1 is met name niet van toepassing op:
 - a) rente en royalty's die worden betaald door een onderneming van een lidstaat, of door een vaste inrichting in die lidstaat van een onderneming van een andere lidstaat, indien de uiteindelijk begunstigde van de rente of royalty's

een in de eerstgenoemde lidstaat gevestigde vaste inrichting is en de schuldvordering of het recht of de eigendom ten aanzien waarvan de rente of de royalty's worden betaald, daadwerkelijk met die vaste inrichting is verbonden.

- b) rente en royalty's die worden betaald door een onderneming van een lidstaat aan een in een andere lidstaat gevestigde vaste inrichting van een verbonden onderneming van de eerstgenoemde lidstaat, indien de betaling van rente of royalty's aan die verbonden onderneming op een andere wijze dan aan een buiten de eerstgenoemde lidstaat gevestigde vaste inrichting in die lidstaat aan bronbelasting onderworpen zou zijn, tenzij de schuldvordering of het eigendomsrecht ten aanzien waarvan de rente of de royalty's worden betaald, daadwerkelijk met die vaste inrichting is verbonden.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) "rente": inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet verzekerd door hypotheek, en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit obligaties of schuldbewijzen, daaronder begrepen de aan dergelijke obligaties of schuldbewijzen verbonden premies en prijzen. In rekening gebrachte boete voor te late betaling wordt niet als rente aangemerkt;
- b) "royalty's": vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst, wetenschap of programmatuur - daaronder begrepen bioscoopfilms - van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening of model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, dan wel voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, nijverheids- en handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap. Uitgesloten zijn variabele of vaste betalingen voor de exploitatie, dan wel het recht tot exploitatie, van ertslagen, bronnen en andere natuurlijke rijkdommen, evenals vergoedingen voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, programmatuur wanneer de eigendom wordt overgedragen.

2. In aanvulling op de in lid 1 bedoelde inkomsten en betalingen worden alle inkomsten of betalingen die door de lidstaten als rente of royalty's worden beschouwd, of, ware het niet voor de aard van de schuldenaar of de uiteindelijk begunstigde, als zodanig zouden worden beschouwd, hetzij op grond van een verdrag ter voorkoming van dubbele belastingen dat van kracht is tussen de lidstaat van oorsprong van de rente of de royalty's en de lidstaat van de uiteindelijk begunstigde, hetzij, indien een dergelijk verdrag ontbreekt, op basis van de nationale belastingwetgeving van de lidstaat van oorsprong van de rente of de royalty's, aangemerkt als rente of royalty's in de zin van deze richtlijn.

Artikel 3

1. Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) "onderneming van een Lid-Staat":

- i) elke onderneming die in overeenstemming met de wetgeving van een lidstaat is opgericht en haar statutaire zetel, hoofdbestuur of hoofdvestiging binnen de Gemeenschap heeft, waarvan de werkzaamheden daadwerkelijk en duurzaam verband houden met de economie van die lidstaat, en
- ii) die volgens de belastingwetgeving van die lidstaat wordt geacht in die lidstaat gevestigd te zijn en die niet volgens een met een derde Staat gesloten verdrag inzake dubbele belasting wordt geacht haar fiscale woonplaats buiten de Gemeenschap te hebben, en
- iii) die bovendien voor de inkomsten uit rente of royalty's onderworpen is aan een van de volgende belastingen of aan ongeacht welke gelijke of in wezen gelijksoortige belasting die na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn in aanvulling op of in de plaats van die bestaande belastingen wordt geheven:

- *vennootschapsbelasting/impôt des sociétés en belasting der niet-verblijfhouders/impôt des non-résidents* in België;
- *selskabsskat* in Denemarken;
- *Körperschaftssteuer* in Duitsland;
- *Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων* in Griekenland;
- *impuesto sobre sociedades* in Spanje;
- *impôt sur les sociétés* in Frankrijk;
- *corporation tax* in Ierland;
- *imposta sul reddito delle persone giuridiche* in Italië;
- *impôt sur le revenu des collectivités* in Luxemburg;
- *vennootschapsbelasting* in Nederland;
- *Körperschaftssteuer* in Oostenrijk;
- *imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas* in Portugal;
- *Yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund* in Finland;

- *Statlig inkomstskatt* in Zweden;
 - *corporation tax* in het Verenigd Koninkrijk.
- b) Een onderneming is een “verbonden onderneming” van een tweede onderneming wanneer
- i) de eerste onderneming rechtstreeks of indirect een deelneming van ten minste 25% in het kapitaal van die tweede onderneming heeft, of
 - ii) de tweede onderneming rechtstreeks of indirect een deelneming van ten minste 25% in het kapitaal van de eerste onderneming heeft, dan wel
 - iii) wanneer een derde onderneming rechtstreeks of indirect een deelneming van ten minste 25% in het kapitaal van zowel de eerste onderneming als van de tweede onderneming heeft.

De lidstaten hebben echter de mogelijkheid om

- deze richtlijn toe te passen op gevallen waarin de betrokken deelneming minder dan 25% bedraagt;
 - het criterium van een deelneming van ten minste 25% in het kapitaal te vervangen door dat van het bezit van tenminste 25% van de stemrechten;
- c) De “uiteindelijk begunstigde” van betalingen van rente of royalty’s is een onderneming van een lidstaat of een vaste inrichting die deze uitkeringen te eigen gunste ontvangt, en niet als tussenpersoon, trustee of gemachtigde van een derde.
- d) “vaste inrichting”: een duurzame vestiging in een lidstaat, via welke een onderneming van een andere lidstaat geheel of gedeeltelijk haar activiteiten uitoefent.

Een vaste inrichting wordt als betaler van rente of royalty’s behandeld voor zover deze voor die inrichting aftrekbare bedrijfsuitgaven vormen in de lidstaat waar zij is gevestigd en wordt als de uiteindelijk begunstigde van de rente of royalty’s behandeld, voor zover deze ontvangsten inkomsten zijn ten aanzien waarvan zij in die lidstaat onderworpen is aan een van de in lid 1, onder a), punt iii), genoemde belastingen.

2. Een lidstaat kan het voordeel van deze richtlijn aan ondernemingen van die lidstaat onthouden in gevallen waarin gedurende een ononderbroken periode van ten minste twee jaar niet aan de in lid 1, onder b), genoemde voorwaarden is voldaan.

Artikel 4

In afwijking van artikel 2, lid 1, onder a), en lid 2, kan de lidstaat waar de rente ontstaat van de toepassing van deze richtlijn betalingen uitsluiten die slechts ogenschijnlijk rente zijn, zoals:

- a) inkomsten die als winstbetaling of terugbetaling van kapitaal worden behandeld;
- b) inkomsten uit schuldvorderingen die het recht geven deel te nemen in de winsten van de schuldenaar;
- c) inkomsten uit schuldvorderingen die de schuldeiser het recht verlenen zijn recht op rente in te ruilen tegen het recht deel te nemen in de winst van de schuldenaar;
- d) inkomsten uit schuldvorderingen die geen bepalingen betreffende terugbetaling van de hoofdsom bevatten.

De rente die in tweede instantie als winstbetaling wordt aangemerkt, is onderworpen aan de bepalingen van Richtlijn 90/435/EEG van de Raad¹², indien de betaling plaatsvindt tussen ondernemingen waarop de onderhavige richtlijn van toepassing is.

Artikel 5

Wanneer, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk begunstigde van de rente of royalty's of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van die inkomsten of die betalingen hoger is dan het bedrag dat zonder een dergelijke verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk begunstigde zou zijn overeengekomen, vindt deze richtlijn slechts toepassing op het laatstgenoemde bedrag. Wanneer in het geval van rente ten gevolge van een dergelijke verhouding het bedrag van de schuldvordering waarover de rente wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder een dergelijke verhouding zou zijn overeengekomen, is deze richtlijn alleen van toepassing op de rente over dit eventuele laatstgenoemde bedrag.

Artikel 6

1. Deze richtlijn staat er niet aan in de weg dat een lidstaat passende maatregelen neemt ter bestrijding van fraude of misbruik.
2. Een lidstaat kan het voordeel van deze richtlijn teniet doen of weigeren de richtlijn toe te passen in geval van transacties met als voornaamste oogmerk of een der voornaamste oogmerken belastingfraude of belastingontwijking.

Artikel 7

1. In aanvulling op de in artikel 6 bedoelde situaties staat het de lidstaten vrij het bepaalde in artikel 1 niet toe te passen op alle betalingen van rente of royalty's aan een verbonden onderneming van een andere lidstaat of aan een in een andere lidstaat gevestigde vaste inrichting van een verbonden onderneming van een lidstaat, die voor deze inkomsten krachtens een ten gunste van die onderneming of vaste inrichting, van bepaalde ondernemingen en vaste inrichtingen, of van bepaalde activiteiten opgestelde bepaling:

¹² PB L 225 van 20.9.1990, blz. 6.

- a) onderworpen is aan de in artikel 3, lid 1, onder a), punt iii), genoemde belasting tegen een tarief dat lager is dan het tarief dat in het algemeen van toepassing is op dergelijke inkomsten van een onderneming van of vaste inrichting in die andere lidstaat, of
 - b) een specifieke verlaging van de heffingsgrondslag geniet, waarvoor ondernemingen van of vaste inrichtingen in die andere lidstaat doorgaans niet in aanmerking komen.
2. Wanneer de in lid 1, onder a) of b) bedoelde omstandigheden slechts gelden voor een gedeelte van de in lid 1 bedoelde rente of royalties, staat het de lidstaten vrij om de bepalingen van deze richtlijn niet toe te passen op het betrokken gedeelte van die rente of royalties.

Artikel 8

1. Griekenland en Portugal hebben de mogelijkheid artikel 1 niet toe te passen gedurende een overgangperiode, die vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn afloopt. In dat geval mag de belasting op betalingen van rente of royalty's aan een verbonden onderneming van een andere lidstaat of een in een andere lidstaat gevestigde vaste inrichting van een verbonden onderneming van een lidstaat gedurende de eerste twee jaar ten hoogste 10% en gedurende de laatste drie jaar ten hoogste 5% bedragen. Vóór het verstrijken van het vijfde jaar neemt de Raad, op voorstel van de Commissie, een besluit over een eventuele verlenging van de in dit lid bedoelde overgangperiode.
2. Indien een onderneming van een lidstaat of een in die lidstaat gevestigde vaste inrichting van een onderneming van een lidstaat rente of royalty's ontvangt van een verbonden onderneming van Griekenland of Portugal, of van een in Griekenland of Portugal gevestigde vaste inrichting van een verbonden onderneming van een lidstaat, past de eerstgenoemde lidstaat een aftrek, gelijk aan de in Griekenland of Portugal over die inkomsten betaalde belasting, toe op de belasting over de inkomsten van de onderneming of de vaste inrichting die deze inkomsten heeft ontvangen overeenkomstig lid 1.
3. De in lid 2 bedoelde aftrek hoeft niet hoger te zijn dan het laagste van de volgende twee bedragen:
 - a) de belasting die in Griekenland of Portugal verschuldigd is op grond van lid 1, en
 - b) het gedeelte van de belasting over de inkomsten van de onderneming of vaste inrichting die de rente of de royalty's heeft ontvangen, zoals berekend voordat de aftrek wordt toegestaan, dat volgens de nationale wetgeving van de lidstaat van de onderneming of waar de vaste inrichting is gevestigd, aan deze betalingen kan worden toegerekend.

Artikel 9

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 2000 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. In deze mededeling nemen de lidstaten een transponeringstabel op met de bestaande of ingevoerde nationale bepalingen die verband houden met elk artikel van deze richtlijn.

Artikel 10

Drie jaar na de in artikel 9, lid 1, genoemde datum brengt de Commissie aan de Raad verslag uit over de werking van de richtlijn, in het bijzonder met het oog op uitbreiding van de werkingssfeer tot andere vennootschappen en ondernemingen dan die welke onder deze richtlijn vallen, en om de toepassing van artikel 7 te kunnen beoordelen.

Artikel 11

Deze richtlijn treedt in werking op de twaalfde dag na de bekendmaking daarvan in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, op

Voor de Raad

De Voorzitter

Tarieven bronbelasting op RENTE (%)

Stand per september 1997

Lidstaat van de schuldenaar→	B (1)	DK	D (2)	EL (3)	E	F (6)	IRL	I (7)	L (8)	NL (9)	A (10)	P	FIN (11)	S	UK
Lidstaat van de begunstigde↓															
Land zonder belastingverdrag	15	0	45.15 26.87	40	25	15	26	30 15	25	0	34	20	28	0	20
B	-	0	15/0 15/0	15	0	15 10	15	15	15	0	15	15	10	0	15
DK	15	-	0 0	8	0	0	0	15	0	0	0	xxx	0	0	0
D	0/15	0	-	10	0	0	0	10	0	0	10	15	0	0	0
EL	10	0	10 10	-	xxx	10 0	xxx	10	0	0	34	xxx	10	0	0
E	15	0	10 10	xxx	-	10	0	12	10	0	5	15	10	0	12
F	15	0	0 0	10	0	-	0	10	10	0	0	12	10	0	0
IRL	15	0	0 0	xxx	0	0	-	10	0	0	0	15	0	0	0
I	15	0	10 10	10	0	10	10	-	10	0	10	15	15	0	10
L	0/15	0	0 0	8/10 (4)	0	10	0	10	-	0	0	xxx	0	0	0
NL	0/10	0	15 15	10	0	10	0	10	0/15 /2.5	-	0	xxx	0	0	0
A	15	0	45.15 26.87	0/10 (5)	0	0	0	10	0	0	-	10	0	0	0
P	15	xxx	26.8/ 15 15/10/ 0	xxx	0	12 10	15	15	xxx	xxx	10	-	15	0	10
FIN	10	0	15 0	10	0	10	0	15	0	0	0	15	-	0	0
S	10	0	0 0	10	0	0	0	15	0	0	0	xxx	0	-	0
UK	15	0	0 0	0	0	0	0	0/10	0	0	0	10	0	0	-

- (1) Doorgaans geen bronbelasting op rente die door een Belgische bank op deposito's en geregistreerde obligaties wordt betaald aan buitenlandse ondernemingen.
- (2) Niet-ingezetenen worden slechts belast voor rente uit leningen waarvoor een onroerende zekerheid is gesteld (eerste cijfer) en voor rente uit winstrechten en winstdelende obligaties (tweede cijfer). Rente op transacties buiten de beurs: 35%.
- (3) Uitzonderingen, Griekse staatsobligaties: 7.5%, bankdeposito's in Griekse valuta en door particuliere banken en ondernemingen uitgegeven obligaties: 15%, bankdeposito's in buitenlandse valuta: 0%.
- (4) 8% Indien betaald aan bank of andere instelling.
- (5) 0% Indien Oostenrijkse onderneming 50% of meer van Griekse onderneming bezit.
- (6) Talrijke uitzonderingen op algemeen tarief, bijvoorbeeld vrijstellingen voor rente indien betaald aan niet-ingezetenene voor in het buitenland afgesloten leningen, na 1/10/1984 uitgegeven staatsobligaties, na 1/1/1987 uitgegeven particuliere obligaties en bepaalde onderhandelbare schuldinstrumenten.
- (7) Uiteenlopende tarieven, afhankelijk van bron. Maximumtarieven weergegeven in tabel.
- (8) Geen inhoudingen op gewone rente. Rente op winstdelende obligaties wel belast - tarieven hier weergegeven. Rente op leningen waarvoor een in Luxemburg gelegen onroerend goed als zekerheid is gesteld, wordt tegen het gewone tarief van de vennootschapsbelasting door aanslag belast.
- (9) Geen inhoudingen op rente, behalve op rente op winstdelende obligaties, die dezelfde behandeling als dividenden krijgt.
- (10) Rente aan niet-ingezetenen niet belastbaar, behalve rente op leningen waarvoor een in Oostenrijk gelegen onroerend goed als zekerheid is gesteld; deze tarieven zijn hier weergegeven.
- (11) In het algemeen wordt geen belasting ingehouden op betalingen van rente aan niet-ingezetenen. Deze tabel toont de belasting die wordt ingehouden in uitzonderlijke gevallen, zoals bij permanente leningen in plaats van kapitaalbreng.

Tarieven bronbelasting op ROYALTY'S (%)
(de eventuele BTW is in deze tarieven buiten beschouwing gelaten)

Stand per oktober 1997

Residence state of the debtor →	B	DK	D	EL	E	F	IRL	I	L	NL	A	P	FIN	S	UK
Residence state of the beneficiary ↓															
Country without a tax treaty	15/25	30	26.87	20	25	33.3	26	30 ³	10/12	0	20	15	28	28	23
B	-	0	0	5	5	0	0	5	0	0	10 ¹ 0	5	0/5	0	0
DK	0	-	0	5	6	0	0	5	0	0	10 ¹ 0	xxx	0	0	0
D	0	0	-	0	5	0	0	0/5	5	0	0	10	0/5	0	0
EL	5	5	0	-	xxx	5	xxx	0/5	5/7	0	10 ¹ 0	xxx	0/10	5	0
E	5	6	5	xxx	-	6	8/10/ 5	4/8	10	0	5	5	5	10	10
F	0	0	0	5	6	-	0	0/5	0	0	0	5	0	0	0
IRL	0	0	0	xxx	8/10/ 5	0	-	0	0	0	10 ¹ 0	10	0	0	0
I	5	5	5/0	0/5	8/4	5	0	-	10	0	10 ¹ 0	12	0/5	5	8
L	0	0	5	5/7	10	0	0	10	-	0	10 ¹ 20 ² 0	xxx	0/5	0	5
NL	0	0	0	5/7	6	0	0	5	0	-	10 ¹ 0	xxx	0	0	0
A	10 ¹ 0	10 ¹ 0	0	10 ¹ 0	5	0	0	0/10	10 ¹ 0	0	-	10 ¹ 5	10	10	10 ¹ 0
P	5	xxx	10	xxx	5	5	10	12	xxx	0	10 ¹ 5	-	10	28	5
FIN	5	0	5/0	0/10	5	0	0	0/5	0/5	0	10 ¹ 0	10	-	0	0
S	0	0	0	5	10	0	0	5	0	0	10 ¹ 0	xxx	0	-	0
UK	0	0	0	0	10	0	0	8	5	0	10 ¹ 0	5	0	0	-

¹ Indien de ontvangende onderneming meer dan 50% van de aandelen met stemrecht van de betalende onderneming bezit.

² Indien de ontvangende partij geen Luxemburgse holdingmaatschappij is.

³ 30% Doorgans toegepast op 75% van bruto betaling, daadwerkelijk tarief 22,5%.

Financieel Memorandum

Dit voorstel voor een richtlijn van de Raad heeft geen financiële gevolgen voor de begroting van de Gemeenschap.

Beoordeling van het effect op ondernemingen

De gevolgen van het voorstel voor het bedrijfsleven, en in het bijzonder voor kleine en middelgrote ondernemingen (KMO)

Titel van het voorstel: Voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende een gemeenschappelijke belastingregeling voor betalingen van rente en van royalty's tussen verbonden ondernemingen van verschillende lidstaten.

Nummer van de beoordeling van het effect op ondernemingen: 97006

Het voorstel:

1. Een der doelstellingen van de interne markt is ondernemingen de mogelijkheid te bieden in de gehele Gemeenschap actief te zijn zonder grenzen of andere belemmeringen.

Een van deze belemmeringen bestaat in de belasting die wordt geheven op grensoverschrijdende betalingen van rente en royalty's in de lidstaat waar deze zich voordoen.

Het voorstel beoogt derhalve deze belastingen af te schaffen, in eerste instantie voor de betalingen van rente en royalty's tussen verbonden ondernemingen en de vaste inrichtingen daarvan van verschillende lidstaten.

Deze doelstelling kan beter worden verwezenlijkt door de Gemeenschap, ten einde aan de vereisten van een interne markt te voldoen. Noch unilaterale, noch bilaterale maatregelen van de lidstaten hebben oplossingen voor de problemen bij deze grensoverschrijdende betalingen opgeleverd die volkomen beantwoorden aan de eisen van de interne markt.

Gevolgen voor het bedrijfsleven:

2. Het voorstel is voorsnog beperkt tot betalingen tussen verbonden ondernemingen en vaste inrichtingen daarvan die in een lidstaat aan vennootschapsbelasting zijn onderworpen. Hieronder vallen moedermaatschappijen en dochterondernemingen, moedermaatschappijen en kleindochterondernemingen, dochterondernemingen of kleindochterondernemingen onderling, en dochterondernemingen en kleindochterondernemingen. Alle sectoren van het bedrijfsleven komen in aanmerking voor deze maatregel, ongeacht de omvang of de locatie binnen de Gemeenschap.

Het toepassingsgebied kan vervolgens worden uitgebreid op basis van de in de eerste drie jaar opgedane ervaring.

3. Alle ondernemingen die onder de richtlijn vallen, komen hiervoor in aanmerking. Mogelijke dubbele belastingen kunnen voor deze ondernemingen worden vermeden. Voorts zullen zij niet langer hoeven te voldoen aan belastende administratieve formaliteiten, die zij momenteel op grond van bilaterale belastingverdragen moeten

vervullen om in aanmerking te komen voor de vermindering of vrijstelling van bronbelastingen. Er zijn geen andere voorwaarden waaraan moet worden voldaan.

4. Het voorstel zal een gunstig effect hebben op grensoverschrijdende investeringen en zal de financiële situatie, en daarmee de concurrentiepositie, van de ondernemingen in de Gemeenschap verbeteren. Het zal daarom ook positieve gevolgen hebben voor de werkgelegenheid.
5. Het voorstel bevat geen maatregelen om rekening te houden met de bijzondere situatie van kleine en middelgrote ondernemingen, omdat deze op dezelfde voorwaarden in aanmerking komen voor toepassing van de bepalingen van de richtlijn, voor zover zij aan de voorwaarden van deze richtlijn voldoen.

Raadpleging:

6. De opmerkingen van ondernemersorganisaties over dit voorstel zijn ontvangen. Zij hebben te kennen gegeven sterk voorstander te zijn van de afschaffing van de bronbelastingen op grensoverschrijdende betalingen van rente en royalty's, om een einde te maken aan de belemmeringen van de financiële stromen.

- Bijvoorbeeld: - UNICE;
- Europese Vereniging van Coöperatieve Banken;
 - Vereniging van Europese Kamers van Koophandel en Industrie;
 - Europese Federatie van Hypotheekinstellingen;
 - Bankenfederatie van de Europese Unie.
-

ISSN 0254-1513

COM(98) 67 def.

DOCUMENTEN

NL

09 01 08 10

Catalogusnummer : CB-CO-98-145-NL-C

ISBN 92-78-31890-6

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen

L-2985 Luxemburg